

Benjamin Grosvenor

Piano

9

DILLUNS, 23 DE MAIG DE 2016 – 20.30 h

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

Programa

I

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Preludi i fuga en Mi menor, op. 35 núm. 1

4'

Preludi i fuga en Fa menor, op. 35 núm. 5

3'

Frédéric Chopin (1810-1849)

Sonata núm. 2 en Si bemoll menor, op. 35

35'

Grave-Agitato

Scherzo

Marxa fúnebre. Lento

Finale. Presto

II

Maurice Ravel (1875-1937)

Le tombeau de Couperin

25'

Prélude (Vif) - Fugue (Allegro moderato)

- Forlane (Allegretto) - Rigaudon (Assez vif) -

Menuet (Allegro moderato) - Toccata (Vif)

Enric Granados (1867-1916)

Valsos poètics (integral)

11'

Introducció: Vivace molto - Tempo de vals

noble - Tempo de vals lent - Allegro humorístic

- Allegretto (elegant) - Quasi ad libitum

(sentimental) - Vivo - Presto

Franz Liszt (1811-1856)

Vènezia e Napoli

15'

Gondoliera (Quasi allegretto)

Canzone (Lento doloroso – Più lento)

Tarantella (Presto – Più vivace – Canzone

napolitana – Prestissimo)

Comentari

Com se sap, Mendelssohn va ser el descobridor romàntic de l'obra de J. S. Bach, envers el qual sentí una fascinació que tingué conseqüències en la seva obra i la seva biografia. La tardor del 1835 s'instal·là a la ciutat bachiana de Leipzig, on es deixà portar per la influència creixent de l'art de Bach en l'oratori *Paulus* i en els *Preludis i fugues* per a piano (op. 35) i per a orgue (op. 37). Aquest *Preludis i fugues per a piano*, més que no pas una feble imitació d'*El clave ben temperat*, han reeixit a evitar qualsevol arcaisme o academicisme, tot fent una síntesi de la polifonia i un estil pianístic lliure i personal.

A l'entorn de la "Marxa fúnebre" –punt de partida i idea essencial de l'obra– va organitzar Chopin la seva *Sonata en Si bemoll menor, op. 35*. Aquest cèlebre fragment, compost el 1837, s'incorporà com a tercer moviment de la sonata l'estiu del 1839, mentre l'escrivia en retornar de la tempestuosa estada a Mallorca. Obra brillant i original, per la seva escriptura pianística i l'amplitud expressiva, malgrat la seva economia formal, és dominada per un alè fatídic, com una representació de les diverses cares de la mort. El primer moviment és introduït per una frase apassionada i uns acords tràgics ("Grave"), als quals s'oposen dos temes contrastants (*Doppio movimento*). L'"Scherzo" és impulsiu i fogós, fins que una preciosa melodia malenconiosa i somiadora condueix el trio (*Più lento*). L'admirable "Marxa fúnebre" progressa inexorablement sobre un ritme obsessiu fins al cant sublim i pertorbador de la secció central. I el vertiginós "Finale" és un fragment furiós –en tresets d'octaves a l'uníson de les dues mans–, que travessa el teclat del piano com una tempesta inexorable.

L'any 1917 Maurice Ravel restà a París, convalescent d'una malaltia contreta al servei militar; molts dels seus amics se sumaren a la llista de víctimes de la guerra i també la seva mare va morir sobtadament. Va ser quan va escriure la suite *Le tombeau de Couperin* en memòria dels amics desapareguts. També es tracta, segons paraules pròpies, d'"un homenatge no tant al mateix Couperin com a la música francesa del segle XVIII". Òbviament, no mostra cap preocupació arqueològica, sinó que tradueix al seu llenguatge l'esperit musical d'una època. La suite fou destinada inicialment al

piano, si bé el mateix compositor n'orquestrà quatre moviments.

Isaac Albéniz i Enric Granados, els dos grans pianistes compositors catalans de la generació que visqué el canvi de segle, tenen una forta personalitat individual malgrat la seva coetaneïtat: si l'obra pianística d'Albéniz assolí una projecció essencialment moderna, en canvi la de Granados (qualificat per Massenet com "el Grieg espanyol") és, en termes generals, un fruit tardà de l'esperit romàntic. No en coneixem exactament la data de composició dels *Valsos poètics*, que es van publicar per primera vegada cap al 1900. Són pàgines poètiques o peces de caràcter d'una forta entitat pianística, de vegades tenyides d'un cert nacionalisme urbà, que ens mostren un melodista nat i troben sempre una personal entitat melodicoharmònica i una adequació perfecta entre el tema i el seu clima.

Uns anys després de la publicació del segon volum, dedicat a Itàlia, de la seva col·lecció "Anys de pelegrinatge", Liszt hi va afegir un suplement, el tríptic *Venezia e Napoli*. Per compondre'l va reelaborar dues de quatre peces que havia compost el 1840 després d'un viatge a Itàlia, tot reagrupant-les al voltant d'una cançó de gondoler, "Nessun maggior dolore", procedent d'una òpera de Rossini, *Otello*. La "Tarantella" final és la més elaborada de les tres peces, una autèntica mostra del piano lisztia per l'inoït virtuosisme del *prestissimo* final, que contrasta amb el lirisme de les dues primeres peces, "Gondoliera" i "Canzona".

Lluís Millet i Loras, musicògraf

Benjamin Grosvenor, piano

Començà a tocar el piano als 6 anys. Ha estudiat a la Royal Academy of Music amb Ch. Elton i D-B. Pienaar, on es graduà el 2012 amb excel·lència. És reconegut per les seves interpretacions eclèctiques i penetrants i una inspiració virtuosística en abordar les complexitats tècniques.

Des que el 2004, amb 11 anys, va guanyar la BBC Young Musician Competition, ha actuat amb grans orquestres europees, americanes i asiàtiques a sales prestigioses d'arreu, treballant amb directors destacats, com V. Ashkenazy, S. Bychkov, V. Jurowski, K. Nagano, J. Storgards, G. Takacs-Nagy i M. Tilson Thomas, entre d'altres. El 2011 va actuar al Royal Albert Hall amb la BBC Symphony la primera nit dels Proms, festival al qual ha tornat els anys 2014 i 2015 en recital i amb orquestra.

La seva agenda inclou projectes amb les orquestres de Cleveland, la Haia, Singapur, San Francisco, Houston, Melbourne, Mont-real i la National Symphony de Washington. Oferirà recitals al Carnegie Hall, Òpera de Sydney, Konzerthaus de Berlín, Lucerna, Antheron... També col·labora, en música de cambra, amb l'Escher String Quartet i amb l'Endellion String Quartet, entre d'altres.

El 2011 va signar un contracte amb Decca Classics. Darrerament, el seu CD *Dances* va merèixer el BBC Music Magazine Award (2015). També ha rebut el Premi Gramophone com a jove artista de l'any i un Diapason d'Or Jeune Talent, entre d'altres.

Proper concert Palau 100 Piano

DIJOUS, 26.05.2016 – 20.30 h
Sala de Concerts

Lars Vogt, piano

J. S. Bach: *Variacions Goldberg, BWV 988*
L. van Beethoven: *Sonata n.º 32, op. 111*

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
08003 Barcelona
Tel. 93 295 72 00

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

